

Turnovský primář MUDr. František Panocha

Významným turnovským lékařem minulosti byl pan MUDr. František Panocha. Byl to vlastně původní zakladatel dnešní moderní turnovské nemocnice.

Pocházel z mlynářské rodiny z vesničky Drhleny u Kněžmostu poblíž Mnichova Hradiště. Vystudoval v Mladé Boleslavi gymnázium a medicínu na Karlově univerzitě. Do Turnova přišel jako mladý lékař počátkem dvacátých let minulého století. Po zemřelém MUDr. Josefem Honsu se stal primářem původní malé městské nemocnice.

Tehda jeden lékař vykonával a léčil všechny medicínské obory: porody, břišní chirurgii, infekční nemoci, internu, ortopedii, sádroval zlomeniny kostí po menších i větších úrazech. Pochopitelně, že složité operace, jaké se dělají dnes, se tehdy neprováděly. Jinak byl doktor Panocha obětavý lékař, někdy se zdál sice trochu mrzutý, ale když ho člověk blíže poznal, zjistil, že je to vzdělaný, zlatý člověk. Dr. Panocha byl velice váženým turnovským občanem a lékařem, primářem staré turnovské nemocnice.

Byl svobodným, starým mládencem, chodil pěkně oblečený s černými napomádovanými vlasy učesanými na pěšinku. Občas chodíval večer k Petrmichlům na náměstí na večeri a potom na karty, taroky nebo žolíky. Na procházky chodíval až večer na luka, podél Jizery k Zrcadlové koze nebo za Šetřilovsko k Rohlinám. Chodíval sám nebo někdy s paní magistrkou Havlínovou.

Soukromou ordinaci měl Dr. Panocha kousek od náměstí v Jiráskově ulici. Doma mu uklízela a hospodařila paní Karlička, hodná hospodyně, a starala se mu také o ordinaci. Měl tam i vlastní rentgen. Někdy pacienti v čekárně dlouho čekali, než pan doktor začne ordinovat, když třeba v nemocnici v noci dlouho operoval nebo jezdil po akutních případech.

Auto neměl, jezdil taxíkem. Těch stávalo na náměstí naštěstí dost. V čekárně se obvykle lidé

bavili obavami, jakou bude mít pan doktor náladu, až začne ordinovat. Spával totiž v poschodí nad čekárnou a poznalo se, když pan doktor vstával a začal chodit v botách.

Byl to přísný, ale spravedlivý lékař. Neměl například rád upejpavé slečinky - ty, když nerespektovaly navržené léčení, často vylétl z ordinace do čekárny nejdříve kabát i šaty a posléze také ona v kombiné! Také nesnášel, přišla-li k němu příliš starostlivá maminka s dvanáctiletým chlapcem a sama odpovídala na jeho dotazy za kluka. Říkával: „Já se ptám jeho a ne vás, paní!“ Když to nepřijala, vykázal ji do čekárny a hoch si nechal v ordinaci samotného. Když se vyptával pacienta na příznaky a on mu odpovídal na otázky, říkal na to pořád dokola: „Jo...jójó...jó!“ Přezdívali jsme mu proto často Jója. Za války u něj prakticovala slečna Věra Kubištová, provdaná pak MUDr. Kučerová (později známá turnovská dětská a školní lékařka). Měl-li pan doktor v nemocnici pacienta s vážným onemocněním, dovedl se mu věnovat s plnou odpovědností.

Od jara 1939 se Dr. Panocha intenzívně věnoval s přítelem JUDr. Václavem Šolcem prosazení povolení a získání peněz na výstavbu nové (současné) nemocnice. Vybral pro ni i vhodný pozemek s pěknými výhledy do přírody, necelý kilometr od středu města. Dodnes je díky jeho přičinění začátkem čtyřicátých let minulého století vystavěná turnovská městská nemocnice chloubou Turnova (dnes již s novějšími přístavbami, ale stále s dobrým odborným zdravotnickým personálem a vyhovujícím vybavením).

Dr. Panocha prý také věnoval na stavbu nové nemocnice velkou částku peněz sám ze svých soukromých úspor! A nejen to, ze stejných zdrojů dotoval také nákup části specializovaného lékařského vybavení. Je dobře, že nová doba přinesla i nový správný a čestný název této budovy „Panochova nemocnice“, místo někdejšího nápisu z doby vlády jedné strany, kdy nesla honosný název „Gottwaldova nemocnice“.

Po roce 1948 byl Dr. Panocha z turnovské nemocnice spolu se řádovými sestrami, které sem přešly ze staré nemocnice, dost nešetrně propuštěn do penze. Nějaký čas ještě potom jezdil z Turnova do Mnichova Hradiště (okolo roku 1958). Tam pracoval ve zdravotním středisku jako chirurg. Později ještě pracoval ve Vysokém nad Jizerou v léčebně tuberkulózy kostí.

To, co panu MUDr. Panochovi po Únoru 1948 udělali, to nebyla pro něj hezká odměna za to, co on pro Turnov vykonal, ale asi to odpovídalo tehdejšímu režimu.

Napsal Milan Mlejnek

Čest jeho památce !

[illegible]

Podle časopisu „Hlasy a ohlady Turnovska“ z r. 2002